

Maria Herren er med dig,
han blir til den yderste dag, når
tvivlen lurker ved døren, og englen
er fløjet herfra, han er der hver
gang du ængstes og beder for dem
du har kær, han venter belyst af
mørket og våger og er dig nær

G O D M O R G E N Mariæ bebudelsesdag søndag den 29.marts.

At Maria skal føde Guds søn er et mirakel. Det er et under. Og baggrunden for det under, er, at Gud er stor.

Jeg er vild med denne fortælling og den er vigtig, at høre i disse dage, selvom vi ikke kan samles til gudstjeneste. Til enhver gudstjeneste beder vi trosbekendelsen, det er et af de faste liturgiske led, der minder os om, hvilken kirke vi sidder i og hvilken fortælling, vi selv er en del af. Vi siger blandt andet i trosbekendelsen, at vi tror på "Jesus Kristus – undfanget ved Helligånden, født af jomfru Maria". Dette er en bekendelse til Kristus. En bekendelse til at Gud har forenet sig med mennesket i Kristus, og bytter vilkår med mennesket, der hvor det er allersvagest og uden bevidsthed, nemlig som foster. Det her kan ikke forklares og det skal det heller ikke - jomfrufødslen er først og sidst forkyndelse af, at for Gud er alt muligt.

Nogle gange så kan livets storhed og velsignelser ikke forklares. Nogle gange så er det vi ved, og det vi forstår ikke nok – så må vi som Maria, lade tro, håb og kærlighed vokse i vores indre, ikke ved egen, men ved Guds kraft.

Mariæ Bebudelse giver os den gravide Maria som billede på troen – på at Gud er den, der handler med os og planter i os og virker gennem os. Når livet slider på os og vi trænger til nye begyndelser af den slags, som vi ikke selv kan skabe – så bringer beretningen om Maria styrke:

STYRKE til Os, lige her og nu, der står og vakler i det blæsende forår, med alle vores slidte håb og vingskudte oplevelser, udskudte familiefester og en hverdag der ikke er til at genkende.

STYRKE til Os der igen og igen mister troen på at det nytter og at tingene kan bliver anderledes.

STYRKE til Os, der har brug for at få at vide at Gud er med os, når alt er gået i sort og er helt umuligt. Og når tanken om at begynde forfra igen kommer til os, ja så ved vi, at det kan være nedslående umuligt for os, men underfuldt muligt for Gud.

Styrken ligger i som Maria at overgive sig til det Gud planter i os. Derved bliver troen et håb om og tillid til, at Gud er større end det vi kan fatte. For Gud er alting muligt! Gud skaber liv, hvor vi tænkte, at det var umuligt. I jomfruens moderliv, i graven, ja selv i dødbidere som os. Lad det ske os, som han vil.

Havde vi været i kirkerummet sammen i dag, så ville jeg gerne have sunget nr 803, hvorfra jeg her bringer jer et enkelt vers. Salmen hedder "Maria snart er det forår" og er skrevet af Lisbeth Smedegaard Andersen.

Hilsen sognepræst Christine Bugge